

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ અદાલતમાં – અમદાવાદ ખાતે

વિશેષ દીવાની અરજી નં. ૯૮૮૬ / ૨૦૦૭

સાથે

વિશેષ દીવાની અરજી નં. ૧૨૬૦૫ / ૨૦૧૪

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના પત્રકારોને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવી શકે છે?	હા.
૨	પત્રકારને સોંપવામાં આવે કે નહીં?	હા.
૩	શું ન્યાયમૂર્તિશ્રી ચુકાદાની વાજબી નકલ જોવા માંગે છે?	હા.
૪	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈપણ આદેશ અંગે કાયદાના નોંધપાત્ર પ્રશ્નનો સમાવેશ થાય છે?	હા.

=====

નાથા જેઠા દામાણી ના વારસદારો અને ૧. દાવો કરનાર (ઓ)

–વિરુદ્ધ–

ગુજરાતનું રાજ્ય & ૧. સામાવાળા (s)

=====

SCA No.૯૮૮૬ / ૨૦૦૭ માં ઉપસ્થિતી

શ્રી વાચ. એન. ઓઝેડએ, એસઆર. શ્રી રાજેશ કે. સાવજની સાથે વકીલ,

– અરજદાર (ઓ) નંબર ૧-૧.૪,૨ માટેના વકીલ

એમ. એસ. જ્યોતિ ભટ્ટ, પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧ માટે એ. જી. પી.

૨૦૧૪ના એસ. સી. એ. માં ઉપસ્થીતી

શ્રી શાલિન એન. મેહતા, એસ. આર. શ્રી આનંદ બી. ગોગિયા સાથે વકીલ,

– અરજદાર (ઓ) નંબર ૧-૧૯ માટે વકીલ

એમ. એસ. જ્યોતિ ભટ્ટ, પ્રતિવાદી (ઓ) – નંબર ૧ માટે એ. જી. પી.

શ્રી વાચ. એન. ઓઝેડએ, એસઆર. શ્રી રાજેશ કે. સાવજની સાથે વકીલ,

– પ્રતિવાદી નં. ૪ માટે વકીલ પ.૧-૫.૪ ૮

=====

કોરમ:માનનીય ન્યાયમૂર્તી કુ. બેલા એમ. ત્રીવેદી

તારીખ:૨૦-૨૧/૧૦/૨૦૧૬ મૌખિક ચુકાદો

૧. સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશન No.૧૨૬૦૫ / ૨૦૧૪ માં પસાર કરાયેલ તારીખનો આદેશ ૧૦.૦૯.૨૦૧૪ મુજબ બંને અરજીઓ એકસાથે હતી.

૨. બંને અરજીઓમાં જૂની સર્વે No.૨૮, નવી સર્વે No.૧૧૯ (સુધારેલ સર્વે No.૧૨૬) ધરાવતી જમીનોનો સમાવેશ થાય છે, જેમાં પ્લોટ No.૧૧ એડમીઝરિંગ ૫૭૪.૪૨ ચોરસ ફૂટનો સમાવેશ થાય છે.એમ. ટી. આર., પ્લોટ No.૨૯ એડમીઝરિંગ ૪૯૭.૯૬ ચોરસ.એમ. ટી. આર.અને પ્લોટ No.૩૧ એડમીઝરિંગ ૫૨૨.૪૩ Sq. એમટીઆરએસ., રાજકોટ જિલ્લાના માવડી ગામની જમીન (ટૂંકમાં "Nos.૧/૧ પ્રશ્નમાં જમીન" થી ૧/૪ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે).૨૦૦૭ની સિવિલ અરજદાર અરજી No.૯૮૮૬ (ત્યારબાદ ટૂંકમાં 'પ્રથમ અરજી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) મૂળ અરજદાર નથાલાલ જેઠાભાઈ દમાનીના કાનૂની વારસદારો છે.કથિત

અરજદારો વિશેષ ૨૦૧૪ માં પ્રતિવાદી નંબર ૫.૧ થી ૫.૪ છે (ત્યારબાદ સિવિલ એપિલકેશનને ટૂંકમાં No.૧૨૬૦૫ 'બીજી અરજીની અરજી' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે).

૩. પ્રથમ અરજીના અરજદારોએ પ્રતિવાદીઓ સામે અરજદારોનો ખાલી કબજો સોંપવા માટે યોગ્ય રિટ, આદેશ અથવા નિર્દેશ જારી કરવાની વિનંતી કરી છે, જ્યારે બીજી અરજીના અરજદારોને પ્રશ્નમાં બોમ્બે લેન્ડ રેવન્યુ કોડ, ૧૮૭૯ ની કલમ ૨૦૨ હેઠળ પ્રતિવાદી નંબર ૩ મામલાતદાર દ્વારા જારી કરાયેલ નોટિસને પડકારવામાં આવી છે (ત્યારબાદ ટૂંકમાં 'ઉપરોક્ત કોડ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) જેમાં અરજદારોને પ્રથમ અરજીમાં પસાર કરાયેલા આદેશોને ધ્યાનમાં રાખીને જમીન ધરાવતા સર્વેક્ષણમાંથી અતિક્રમણ દૂર કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું છે, અને નિર્દેશો માંગ્યા છે પ્રતિવાદી વિરુદ્ધ ૩ સત્તાવાળાઓને ઉપરોક્ત સૂચનાઓ પર કાર્યવાહી કરવા પર પ્રતિબંધ મૂકવા અને વિવાદિત પ્લોટ પર કરવામાં આવેલા મકાનો અથવા બાંધકામોને તોડી પાડવા બદલ.

૪. આ બે અરજીઓને જન્મ આપતી ટૂંકી હકીકતો એ છે કે મૃત નથાલાલ જેઠાભાઈ દમાની, નરેન્દ્ર જેઠાભાઈ દમાની અને બટુકભાઈ જેઠાભાઈ દમાની ભાઈઓ હતા.પ્રથમ અરજીના અરજદારોના કેસ અનુસાર, આ જમીન શ્રી બટુકભાઈ અને નાથભાઈની કમાણીમાંથી શ્રી નરેન્દ્રભાઈના નામે વર્ષ ૧૯૬૫માં નોંધાયેલ સેલિડ દ્વારા ખરીદવામાં આવી હતી, કારણ કે ઉપરોક્ત બે ભાઈઓ સુદાનમાં રહેતા હતા.ત્યારબાદ, શહેરી જમીન (ટોચમર્યાદા અને નિયમન) અધિનિયમ, ૧૯૭૬ (ત્યારબાદ ટૂંકમાં 'યુ. એલ. સી. અધિનિયમ' તરીકે ઓળખવામાં આવે છે) પર, જેમાં નરેન્દ્રભાઈ કલમની ૬ (૧) સક્ષમ માલિકીઓ સત્તાધિકારીઓમાં યુ. એલ. સી. ફોર્મ અધિનિયમનો સમાવેશ કરીને ભરવામાં આવે છે.૩૧.૧૨.૧૯૮૭ ના આદેશમાં આ જમીનને વધારાની ખાલી જમીન જાહેર કરવામાં આવી હતી.આ આદેશને શ્રી નરેન્દ્રભાઈ દ્વારા યુએલસી ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ પડકારવામાં આવ્યો હતો, જેમણે ૧૮.૦૮.૧૯૮૮ ના આદેશ દ્વારા ઉપરોક્ત

અપીલને ફગાવી દીધી હતી.ઉક્ત નાથભાઈ અને બટુકભાઈને યુએલસી સત્તામંડળો દ્વારા પસાર કરાયેલા ઉપરોક્ત આદેશો વિશે જાણ થતાં, તેઓએ રાજ્ય સરકાર સમક્ષ કાયદાની કલમ ૩૪ હેઠળ સમીક્ષા અરજી દાખલ કરી હતી, જેમણે ૦૪.૦૫.૧૯૮૯ ના આદેશ દ્વારા તેને ફગાવી દીધી હતી.આથી ઉપરોક્ત નાથભાઈએ આ અદાલત સમક્ષ ૧૯૯૦ની વિશેષ નાગરિક અરજી No.૪૮૨૫ દાખલ કરી હતી, જો કે, ઉપરોક્ત અરજી પણ ૨૭.૦૩.૧૯૯૫ ના આદેશ દ્વારા ફગાવી દેવામાં આવી હતી.ઉપરોક્ત નાથભાઈએ પસંદગીની ડિવિઝન એલ. પી. એ. બેન્ચ, No.૩૧૮ જે ૧૯૯૫માં આવી હતી, તેની સમક્ષ આંશિક રીતે મંજૂરી આપવા માટે તારીખ ૩૧.૧૦.૧૯૮૭ ના આદેશ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવી હતી, જેમાં ડિવિઝન બેન્ચે સક્ષમ સત્તામંડળ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૩૧.૧૨.૧૯૮૭ ના આદેશ તેમજ ઉપરોક્ત અધિનિયમની કલમ ૩૪ હેઠળ રાજ્ય સરકાર દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા તારીખ ૦૪.૦૫.૧૯૮૯ ના આદેશને રદ કર્યો હતો અને વધુમાં સક્ષમ સત્તામંડળને આ બાબતનો નવેસરથી નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો, જેમાં પ્રશ્નમાં જમીનને ઉપરોક્ત અરજદારોની હોવાનું માનવામાં આવે અને જો જરૂરી હોય તો, ઉપરોક્ત અરજદારોને યુ. એલ. સી. અધિનિયમની કલમ ૬ (૧) હેઠળ નવા નિવેદનો રજૂ કરવા માટે કહેવામાં આવ્યું હતું. ઓડર તારીખ ૧૪.૦૩.૨૦૦૦ (જોડાણ).

૫. ત્યારબાદ સાદી નાથભાઈ અને બટુકભાઈએ સક્ષમ અધિકારીનો સંપર્ક કર્યો હતો, પરંતુ ઉપરોક્ત સત્તાવાળાએ યુએલસી કાયદો પહેલેથી જ રદ કરવામાં આવ્યો હોવાના આધારે ફોર્મ નંબર ૧ સ્વીકારવાનો ઇનકાર કર્યો હતો.આથી ઉપરોક્ત અરજદારોએ વિવિધ અરજીઓ દાખલ કરી હતી.સિવિલ લેટર્સ એપ્લિકેશન પેટન્ટ No.૧૮૭૯ લેટર્સ પેટન્ટ અપીલમાં પસાર કરાયેલા આદેશમાં ફેરફાર કરવા માટે ૧૯૯૫માં ૨૦૦૧ની અપીલ No.૩૧૮.ડિવિઝન બેન્ચે ફરીથી પ્રતિવાદી નંબર ૨ ને વિવાદિત જમીનોને ઉપરોક્ત અરજદારોની હોવાનું માનીને યુએલસી એક્ટ હેઠળ નવેસરથી નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.એવું લાગે છે કે ફરીથી પ્રતિવાદી નંબર ૨ એ

ઉપરોક્ત અરજદારો દ્વારા દાખલ કરવા માંગવામાં આવેલ ફોર્મ નંબર ૧ સ્વીકાર્યું ન હતું અને તેથી, ઉપરોક્ત અરજદારોએ વિવિધ અરજીઓ દાખલ કરી હતી.૨૦૦૨ની સિવિલ એપિલિકેશન No.૧૦૧૬.એમ કહી મિસ્ક.સિવિલ અરજી ૩૦.૦૮.૨૦૦૨ પર પાછી ખેંચી લેવામાં આવી હતી કારણ કે પ્રતિવાદી નંબર ૨ એ દરમિયાનમાં ઉપરોક્ત અરજદારો દ્વારા રજૂ કરાયેલ ફોર્મ નંબર ૧ સ્વીકાર્યું હતું.એવું લાગે છે કે રાજ્ય સરકારે પણ વિવિધ પ્રકારની અરજીઓ દાખલ કરી હતી.જોકે, ૧૪.૦૩.૨૦૦૦ તારીખના આદેશની સમીક્ષા કરવા માટે ૨૦૦૨ની સિવિલ એપિલિકેશન No.૧૦૬૬, ઉપરોક્ત વિવિધ.ડિવિઝન બેન્ચે સિવિલ અરજી ફગાવી દીધી હતી.

૬. ત્યારબાદ પ્રતિવાદી નંબર ૨ એ પક્ષકારોને સાંભળ્યા અને સક્ષમ અધિકારી દ્વારા (પરિશિષ્ટ) તારીખના ૩૧.૧૨.૧૯૮૭ દ્વારા પસાર કરાયેલા અગાઉના આદેશની પુષ્ટિ કરી.ઉપરોક્ત અરજદારોએ ૨૦૦૨ની વિશેષ નાગરિક અરજી No.૯૫૯૬ દાખલ કરીને ફરીથી આ અદાલતનો સંપર્ક કર્યો હતો.ઉપરોક્ત અરજદારોએ પણ તિરસ્કારની અરજી નં. વિવિધ.૨૦૦૨ની સિવિલ એપિલિકેશન No.૧૮૪૦.એમ કહી મિસ્ક.વિદ્વાન એ. જી. પી. દ્વારા પ્રતિવાદી નં.૨ લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ (એનેક્સરઈ) માં પસાર કરાયેલા આદેશને અનુસરીને નવો આદેશ આપશે.આખરે, પ્રતિવાદી નંબર ૨ સક્ષમ સત્તામંડળે ૦૫.૦૪.૨૦૦૫ તારીખનો આદેશ પસાર કર્યો હતો કે બટુકભાઈ જેઠાભાઈ અને નાથભાઈ ૧૫૦૦ ચોરસ ફૂટના એક એકમ માટે હકદાર છે.એમ. ટી. આર.અને ત્યાં ૩૨.૫૨ ચોરસ હતું.એમ. ટી. આર.માત્ર વધારાની ખાલી જમીન તરીકે જમીનની, ૦૫.૦૪.૨૦૦૫ (જોડાણ-F) દ્વારા.ત્યારબાદ ઉપરોક્ત અરજદારોએ મુશ્કેલીના કિસ્સામાં આ અદાલતનો સંપર્ક કરવાની સ્વતંત્રતા સાથે ૨૦૦૨ ના No.૯૫૬૪ ના નાગરિક અરજી વિશેષ આદેશને પાછો ખેંચી લીધો.

૭. અરજદારોનો બીજો કિસ્સો એ છે કે ૧૯૮૭થી અને વર્ષ ૧૯૮૭થી એપ્રિલ, ૨૦૦૫ દરમિયાન કેટલીક વ્યક્તિઓએ આ જમીનોમાં પ્રવેશ કર્યો હતો અને તેના પર કચ્ચા પક્કા

બાંધકામો કર્યા હતા અને તેથી, પ્રતિવાદીઓ અગાઉ વધારાની ખાલી જમીન તરીકે જાહેર કરવામાં આવેલી જમીનનો ખાલી કબજો અરજદારોને સોંપી શક્યા ન હતા. પ્રતિવાદી સત્તાવાળાઓએ પણ તે વ્યક્તિઓને બહાર કાઢવા અને ખાલી શાંતિપૂર્ણ કબજો અરજદારોને સોંપવા માટે કોઈ પગલું ભર્યું ન હોવાથી, પ્રથમ અરજી દાખલ કરવામાં આવી હતી. પ્રથમ અરજીમાં કોર્ટે પ્રતિવાદી અધિકારીઓને ૧૭.૦૪.૨૦૦૭ પર નોટિસ જારી કરી હતી. ત્યારબાદ તેઓ હાજર થયા અને ત્યારબાદ તેમના તમામ ઇન રિપ્લાય માટે ૦૮.૦૭.૨૦૧૦ દાખલ કર્યો. વચગાળાના ૧૮.૧૦.૨૦૧૫ અતિક્રમણ. પ્રતિવાદીઓએ અદાલતના આદેશો દરમિયાન, કથિત અતિક્રમણકારોને દૂર કરવા માટે, એટલે કે બીજી અરજીના અરજદારોએ પ્રથમ અરજીમાં પક્ષ પ્રતિવાદીઓ તરીકે તેમની રજૂઆત માટે ૨૦૦૭ ની સિવિલ અરજી No. ૧૦૪૦૦ દાખલ કરી હતી. અદાલતે ૦૨.૦૨.૨૦૦૮ ના આદેશ દ્વારા ઉપરોક્ત અરજીને નકારી કાઢી હતી, જેની સામે ઉપરોક્ત અરજદારોએ ૨૦૦૮ની લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ No. ૧૫૬ દાખલ કરી હતી. ઉપરોક્ત લેટર્સ પેટન્ટ અપીલ ૧૬.૦૧.૨૦૧૪ ના આદેશ દ્વારા રદ કરવામાં આવી હતી.

૮. આ દરમિયાન, મામલાતદારે ઉપરોક્ત સંહિતાની કલમ ૬૧ હેઠળ ઉપરોક્ત અરજદારો/કથિત અતિક્રમણકારો સામે કાર્યવાહી શરૂ કરી હતી અને પ્રથમ અરજીમાં હાઇકોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશોના સંદર્ભમાં અતિક્રમણ દૂર કરવા માટે ૧૩.૦૮.૨૦૦૭ પર આદેશ પસાર કર્યો હતો. આ આદેશો અરજદારો દ્વારા સામૂહિક રીતે પરિશિષ્ટ પી૧ તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યા છે. એવું લાગે છે કે ત્યારબાદ મામલાતદારે ઉપરોક્ત સંહિતાની કલમ ૨૦૨ હેઠળ ૨૨.૦૮.૨૦૧૪ પર કથિત અતિક્રમણકારો સામે નોટિસ જારી કરી હતી. કથિત ૨૨.૦૮.૨૦૧૪ ની તારીખની કથિત પડકારવામાં આવેલી નોટિસ બીજી અરજી દાખલ કરીને અતિક્રમણકારો છે.

૯. બીજી અરજીના અરજદારોએ તેમની અરજીમાં જણાવ્યું છે કે તેઓ છેલ્લા ૨૫ વર્ષથી વધુ સમયથી માવડી ગામની સર્વે No. ૧૨૬ ધરાવતી જમીન પર બાંધવામાં આવેલા નાના

મકાનોમાં તેમના પરિવારો સાથે રહે છે.ઉપરોક્ત અરજદારો અનુસાર, તેમને પ્રતિવાદી Nos.૪ અને ૫ એટલે કે નરેન્દ્ર જેઠાભાઈ દમાની અને નાથાલાલ પ્રતિવાદી Nos.૬ જેઠાભાઈ દ્વારા ૮ થી દમાની સુધી, યુએલસી અધિનિયમની જોગવાઈઓને અવગણીને ઉપરોક્ત નાના પ્લોટ પર કબજો કરવાની મંજૂરી આપવામાં આવી હતી. આ અરજદારોના જણાવ્યા અનુસાર, તેઓ પ્રશ્નમાં જમીનના પ્રામાણિક ખરીદદારો હતા અને પ્રતિવાદી Nos.૪ થી ૮ દ્વારા રમવામાં આવેલી ગંદી રમતોનો ભોગ બન્યા હતા.આ સોગંદનામા દાખલ કરનારા અરજદારોએ તેમના દ્વારા રજૂ કરાયેલી પ્રતિવાદી દલીલો નંબર ૮ પણ રજૂ કરી છે કે પ્રતિવાદી નંબર ૫ નાથાલાલ જેઠાભાઈ દમાનીની સત્તા અને સૂચનાઓ અનુસાર પ્રતિવાદી નંબર ૧ થી ૮ સુધી અરજદારોને પ્રશ્નમાં આવેલા પ્લોટ વેચી દીધા હતા.

૧૦. પ્રતિવાદી Nos.૪ અને ૫/૧ થી ૫/૪ એ બીજી અરજીના જવાબમાં સોગંદનામું દાખલ કર્યું છે જેમાં દલીલ કરવામાં આવી છે કે અરજદારોએ ભૌતિક તથ્યોને દબાવી દીધા છે કારણ કે ઉપરોક્ત અરજદારોએ ૧૯૯૬નો નિયમિત સિવિલ દાવો No.૧૭,૨૦૧૪નો સિવિલ દાવો No.૭૨ તેમજ રાજ્ય સત્તાવાળાઓ અને અન્ય લોકો સામે ૨૦૧૪નો સિવિલ દાવો પણ દાખલ કર્યો હતો, જો કે, તેઓ ઉપરોક્ત દાવાઓમાં કોઈ રાહત મેળવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હોવાથી, તેઓએ શપથ પર ભ્રામક અને ખોટા નિવેદનો આપીને વર્તમાન અરજી દાખલ કરી હતી.એવી પણ દલીલ કરવામાં આવે છે કે પ્રતિવાદી નંબર ૬ થી કથિત રીતે ૮ સુધીના દસ્તાવેજો આ અદાલત સમક્ષ પ્રથમ વખત રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા અને સિવિલ કોર્ટ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા.અરજદારો અને પ્રતિવાદીઓએ તેમની દલીલોના સમર્થનમાં તેમના સંબંધિત વધુ સોગંદનામા પણ દાખલ કર્યા છે.

૧૧. પ્રથમ અરજીમાં અરજદારો માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી રાજેશ સાવજાની સાથે હાજર રહેલા

વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી Y.N.Oza દ્વારા રજૂ કરવાની માંગ કરવામાં આવી છે કે સંબંધિત જમીનો ૧૯૮૭ થી રાજ્ય સરકારમાં નિહિત હતી, જેના પર સક્ષમ સત્તામંડળના અગાઉના આદેશ મુજબ ખાલી જમીનો જાહેર કરવામાં આવી હતી, જો કે, સક્ષમ સત્તામંડળના અનુગામી આદેશ મુજબ, ઉપરોક્ત જમીનો વધુ ખાલી જમીનો ન હોવાથી, અરજદારો તેનો કબજો પાછો મેળવવાનો હકદાર છે.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે બીજી અરજીના અરજદારો દ્વારા ઉપરોક્ત જમીન પર અતિક્રમણ કરવામાં આવ્યું હોવાથી, રાજ્ય સરકાર ઉપરોક્ત અતિક્રમણને દૂર કરવા અને અરજદારોને ઉપરોક્ત જમીનનો કબજો પુનઃસ્થાપિત કરવા માટે બંધાયેલી છે.તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે બીજી અરજીના અરજદારો, જેઓ અતિક્રમણકારો છે, તેમણે આ જમીનના સંદર્ભમાં વિવિધ દાવાઓ દાખલ કર્યા હોવાનો ખુલાસો ન કરીને અને સિવિલ કોર્ટમાંથી ઉપરોક્ત દાવાઓમાં કોઈ રાહત મેળવવામાં તેમની નિષ્ફળતા દ્વારા આ અદાલતમાંથી ભૌતિક તથ્યોને દબાવી દીધા હતા.શ્રી ઓઝાએ આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા વિવિધ વચગાળાના આદેશો તરફ પણ કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું હતું, જેમાં પ્રતિવાદી અધિકારીઓને જરૂરી પગલાં લેવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.તેમણે કથિત અતિક્રમણકારો એટલે કે બીજી અરજીના અરજદારોને પ્રથમ અરજીમાં પક્ષકાર તરીકે રજૂ કરવા માટેની અરજીને નકારી કાઢતી વખતે કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો વિશે કોર્ટનું ધ્યાન દોર્યું હતું અને રજૂઆત કરી હતી કે કોર્ટે પહેલેથી જ એવું માન્યું હતું કે ઉપરોક્ત અરજદારોને આ વિષયની જમીન પર કોઈ અધિકાર નથી.

૧૨. જો કે, બીજી અરજીમાં અરજદારો વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી આનંદ બી. ગોગિયા સાથે હાજર રહેલા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી શાલિન મહેતાએ રજૂઆત કરી હતી કે ઉપરોક્ત અરજદારો પ્રતિવાદી Nos.૪ દ્વારા રમવામાં આવેલી ગંદી રમતોનો ભોગ બન્યા હતા.તેમના જણાવ્યા અનુસાર, જો કે, પ્રતિવાદી રાજ્ય સત્તાવાળાઓ દ્વારા પ્રશ્નમાં જમીનનો કબજો લેવામાં આવ્યો હતો, પ્રતિવાદી Nos.૪ અને ૫ એ પ્રતિવાદી Nos.૬ ને જમીન વેચી દીધી હતી, જેમણે બદલામાં તે જમીન અરજદારોને વેચી દીધી હતી.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે, પ્રથમ અરજીમાં કોર્ટ

દ્વારા પસાર કરાયેલા વચગાળાના આદેશોને ધ્યાનમાં રાખીને, બીજી અરજીના અરજદારો સામે રાજ્ય સત્તામંડળોએ કાર્યવાહી કરવાની ફરજ પડી હતી, અન્યથા સરકારે પ્રતિવાદીના પ્રશ્નના નંબર બાય દ્વારા દાખલ કરેલી જમીનની જમીન શરૂ કરી હતી.તેમણે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે ઉપરોક્ત સંહિતાની કલમ ૨૦૨ હેઠળ મામલાતદાર દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી વિવાદિત નોટિસો કાયદાની કોઈ સત્તા વિનાની હોવાથી તેને રદ કરવાની અને રદ કરવાની જરૂર છે.તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે અરજદારો દ્વારા દાવાઓ દાખલ કરવાના બિન-ખુલાસાને ભૌતિક તથ્યોના દમન તરીકે ન કહી શકાય કારણ કે કોઈ પણ દાવામાં વિવાદિત નોટિસ, જે બીજી અરજીનો વિષય છે, તેને પડકારવામાં આવી ન હતી.સર્વોચ્ચ અદાલતના વિવિધ ચુકાદાઓ પર આધાર રાખીને, તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે પુનઃ ન્યાયિક અધિકારનો પ્રશ્ન પણ ઊભો થતો નથી કારણ કે અરજદારો અને પ્રતિવાદી વચ્ચે માલિકી અને કબજાને લગતા મુદ્દા પર કોઈ ચુકાદો નથી અને કોઈપણ દીવાની અદાલતમાં અથવા અન્ય કોઈ અદાલતમાં ૫ અને લેટર પેટન્ટ અપીલમાં ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા કરવામાં આવેલા અપલોકનો માત્ર આ મુદ્દાના સંદર્ભમાં હતા કે અરજદારોને પ્રથમ અરજીમાં પક્ષકાર તરીકે જોડવા જોઈએ કે નહીં.

૧૩. બંને અરજીઓમાં પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી અને રેકૉર્ડ પરના દસ્તાવેજોને ધ્યાનમાં લીધા પછી, એવું લાગે છે કે બંને અરજીઓના અરજદારોએ કાર્યવાહી દાખલ કરીને અને અદાલતોને ગેરમાર્ગે દોરીને કાયદાની પ્રક્રિયાનો દુરુપયોગ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે.અહીં ઉપર જણાવ્યા મુજબ, બીજી અરજી ૨૦૧૪ની વિશેષ નાગરિક અરજી No.૧૨૬૦૫ છે, જે અરજદારો દ્વારા ઉપરોક્ત સંહિતાની કલમ ૨૦૨ હેઠળ મામલાતદાર દ્વારા બહાર પાડવામાં આવેલી વિવાદિત નોટિસોને પડકારતી દાખલ કરવામાં આવી છે.આ નોટિસ પ્રથમ શ્રી અરજીમાં આ અદાલત દ્વારા પસાર કરાયેલા વચગાળાના આદેશોને ધ્યાનમાં રાખીને જારી કરવામાં આવી હોવાનું જણાય છે.તેથી મુખ્ય સત્તાધિકારીઓ પાસે અરજદારો હતા, જોકે અરજદારોએ એવી દલીલ કરી હતી કે પ્રથમ અદાલત સામે પ્રતિવાદી દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલ કાર્યવાહીનું દબાણ, અરજી

પોતે સ્પષ્ટ રીતે આવી ન હતી, અને જો કે બીજી અરજીના અરજદારોએ પ્રતિવાદી અધિકારીઓ અને પ્રથમ અરજીના કથિત અરજદારો સામે સક્ષમ અદાલતો સમક્ષ દીવાની દાવાઓ દાખલ કર્યા હતા.શ્રી મહેતા દ્વારા એવી રજૂઆત કરવાની પણ માંગ કરવામાં આવી હતી કે અરજદારોને પ્રતિવાદી નંબર ૬ થી ૮ દ્વારા પ્રથમ અરજીના અરજદારોના કહેવા પર સામેલ કરવામાં આવ્યા હતા, અને જેના સંદર્ભમાં પ્રતિવાદી નંબર ૮ એ પણ સોગંદનામું દાખલ કર્યું છે.કોર્ટના અભિપ્રાયમાં, બીજી અરજીના અરજદારો માટે શ્રી મહેતા દ્વારા કરવામાં આવેલી ઉપરોક્ત રજૂઆતોમાં કેટલાક તથ્ય હોવા છતાં, શ્રી ઓઝા દ્વારા પ્રતિવાદી માટે ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલોને ધ્યાનમાં રાખીને અને બીજી અરજીમાં ૫ એ અસરને ધ્યાનમાં રાખીને કે ઉપરોક્ત અરજદારોએ તેમની અરજીમાં સાચા તથ્યો જાહેર કર્યા નથી, ખાસ કરીને સિવિલ સ્યુટ દાખલ કરવા અને સિવિલ કોર્ટમાંથી ઉપરોક્ત દાવાઓમાં કોઈ વચગાળાના આદેશો ન મેળવવા વિશે.

૧૪. તે કહેવાની જરૂર નથી કે ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ અસાધારણ અધિકારક્ષેત્રનો ઉપયોગ કરતા અરજદારો સાચા અને સાચા તથ્યો જાહેર કરવા માટે બંધાયેલા છે અને અદાલત સાથે છુપાઈને રમી શકતા નથી.પ્રતિવાદી Nos.૪ અને બીજી અરજીના ૫ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા સોગંદનામામાંથી તે સ્પષ્ટ થાય છે કે અરજદારોએ ૧૯૯૬નો નિયમિત સિવિલ દાવો No.૧૫૧૭,૨૦૧૪નો દાવો No.૭૨ અને ૨૦૧૪નો સિવિલ દાવો સત્તાવાળાઓના પ્રતિવાદીઓમાં પ્રતિવાદીની ખાનગી જમીનના સન્માન સામે દાખલ કર્યો હતો અને પ્રશ્ન કર્યો હતો અને ઉપરોક્ત દાવાઓ બાકી રહે ત્યાં સુધી વચગાળાની રાહત મેળવવાનો પણ પ્રયાસ કર્યો હતો, જોકે, ઉપરોક્ત અરજદારોએ તેમની અરજીમાં ઉપરોક્ત તથ્યો જાહેર કર્યા ન હતા.ઉપરોક્ત સંહિતાની કલમ ૬૧ હેઠળ મામલાતદારે પસાર કરેલા આદેશો પણ, ઉપરોક્ત સંહિતાની કલમ ૨૦૨ હેઠળ વિવાદિત નોટિસો જારી કરતા પહેલા જાહેર કરવામાં આવ્યા નથી.હકીકતોની આવી દમન સામગ્રી હોવાથી, બીજી અરજી માત્ર તે જ આધાર પર બરતરફ થવાને પાત્ર છે.

૧૫. જ્યાં સુધી પ્રથમ અરજીની હકીકતોની વાત છે, એવું લાગે છે કે ઉપરોક્ત અરજીના અરજદારોએ શરૂઆતથી જ પોતાના ખોટા કામોનો અનુચિત લાભ લેવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો, જાણે કે તેમના ભાઈ નરેન્દ્રભાઈ જેઠાભાઈ દ્વારા યુએલસી અધિનિયમની કલમ ૬ (૧) હેઠળ ભરવામાં આવેલા ફોર્મ નંબર ૧ ને સક્ષમ અધિકારી દ્વારા તારીખના આદેશ દ્વારા પહેલેથી જ અંતિમ સ્વરૂપ આપવામાં આવ્યું હતું અને ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલને પણ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા ૧૮.૦૮.૧૯૮૮ પર ફગાવી દેવામાં આવી હતી, અને સ્વીકાર્યું હતું કે તે પછી ૧૯૮૮ માં રાજ્ય સત્તાવાળાઓ દ્વારા પ્રશ્નમાં જમીનનો કબજો લેવામાં આવ્યો હતો. અરજદારોએ યુએલસી અધિનિયમની કલમ ૩૪ હેઠળ પ્રતિવાદી નંબર ૧ રાજ્ય દ્વારા સમીક્ષાની માંગ કરતા સક્ષમ અધિકારીના આદેશને પડકાર્યો હતો, જેમાં દલીલ કરવામાં આવી હતી કે ઉપરોક્ત નરેન્દ્રભાઈ આ જમીનના બેનામીદાર ધારક હતા અને વાસ્તવિક માલિકો અરજદારો એટલે કે મૃત નાથભાઈ જેઠાભાઈ અને બટુકભાઈ જેઠાભાઈ હતા. આ તબક્કે એ નોંધવું જરૂરી છે કે બેનામી ટ્રાન્ઝેક્શન (પ્રોહિબિશન) એક્ટ, ૧૯૮૮ની કલમ ૩ દંડાત્મક પરિણામો તરફ દોરી જાય છે તે હકીકત સિવાય, ઉપરોક્ત અરજદારો બેનામી સંપત્તિના સંદર્ભમાં કોઈ પણ અધિકારનો દાવો કરી શક્યા ન હોત અથવા કાર્યવાહી કરી શક્યા ન હોત. આવી જોગવાઈઓને ધ્યાનમાં રાખીને, યુ. એલ. સી. અધિનિયમ હેઠળ જમીન પહેલેથી જ સરકારમાં નિહિત થઈ ગયા પછી જમીનના વાસ્તવિક માલિકો હોવાનો પ્રથમ અરજીના અરજદારોનો દાવો માન્ય ન હતો. વધુમાં, પ્રતિવાદી No.૧ State એ યુએલસી અધિનિયમની કલમ ૩૪ હેઠળ ઉપરોક્ત અરજદારો દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી સમીક્ષા અરજીને નકારી કાઢીને, ઉપરોક્ત અરજદારોએ ૧૯૯૯ની વિશેષ નાગરિક અરજી No.૪૮૨૫ પસંદ કરી હતી. બેનામી ટ્રાન્ઝેક્શન એક્ટને ધ્યાનમાં રાખીને ઉપરોક્ત અરજદારો કોઈપણ કાર્યવાહીમાં કોઈ રાહત મેળવવા માટે હકદાર નથી તેવા નિષ્કર્ષ પર એકલ ન્યાયાધીશે ઉપરોક્ત વિશેષ નાગરિક અરજીને નકારી કાઢી હતી. દાખલ કરેલી અપીલ અલબત્ત, ઉપરોક્ત લેટર્સ પેટન્ટ અરજદારો દ્વારા, ડિવિઝન બેન્ચે વિદ્વાન સિંગલ જજનો આદેશ અને સક્ષમ અધિકારી અને અધિક કલેક્ટર દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા ૩૧.૧૨.૧૯૮૭ ના આદેશને પણ

૨૬ કર્યો હતો, તેમજ યુએલસી અધિનિયમની કલમ ૩૪ હેઠળ રાજ્ય સરકાર દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા ૦૪.૦૫.૧૯૮૯ ના આદેશને પણ ૨૬ કર્યો હતો અને સક્ષમ અધિકારી અને અધિક કલેક્ટરને યુએલસી અધિનિયમ હેઠળ નવેસરથી નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો.

૧૬. તે સમય સુધીમાં યુએલસી કાયદો પહેલેથી જ ૨૬ કરવામાં આવ્યો હોવાથી, એવું લાગે છે કે ઉપરોક્ત આદેશમાં ડિપિઝન ૨૮.૧૨.૨૦૦૧, બેન્ચ દ્વારા સુધારો કરવામાં આવ્યો હતો અને અધિક તારીખના કલેક્ટર (સંકલન), રાજકોટ, જેમની નિમણૂક રાજ્ય સરકાર દ્વારા યુએલસી નિરસન અધિનિયમ હેઠળ હાથ ધરવામાં આવનારી કાર્યવાહીની કાળજી લેવાના હેતુથી કરવામાં આવી હતી, તેમને આ બાબતનો નવો નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. ઉપરોક્ત (સંકલન), ૦૭.૦૯.૨૦૦૨ અધિક રાજકોટએ કલેક્ટર દ્વારા ઉપરોક્ત નરેન્દ્રભાઈ દ્વારા ભરેલા ફોર્મના સંદર્ભમાં સક્ષમ અધિકારી દ્વારા પસાર કરાયેલા ૩૧.૧૨.૧૯૮૭ ના અગાઉના આદેશની પુષ્ટિ કરી હતી અને અરજદારો નથાલાલ અને બટુકલાલની દલીલો સ્વીકારી ન હતી કે સંબંધિત સમયે તેઓ યુએલસી અધિનિયમ, ૧૯૭૬ની જોગવાઈઓ વિશે જાણતા ન હતા કારણ કે તેઓ વિદેશમાં રહેતા હતા.

૧૭. આ તબક્કે એ પણ નોંધવું જરૂરી છે કે જો ઉપરોક્ત બે અરજદારો નથાલાલ અને બટુકલાલ દાવો કરી રહ્યા હતા કે આ જમીન તેમના ભાઈ નરેન્દ્રભાઈની નહીં પણ તેમની છે, તો તેમણે સંબંધિત સમયે યુએલસી અધિનિયમમાં સમાવિષ્ટ જોગવાઈઓ હેઠળ ફોર્મ ભરવું જરૂરી હતું. યુ. એલ. સી. કાયદાના અસ્તિત્વની અજ્ઞાનતાની અરજ એ આધાર પર સ્વીકારવામાં આવી હતી કે તેમને ન તો માનવામાં આવે કે ન તો વિદેશમાં રહેવું. એ પણ નોંધવું જરૂરી છે કે યુ. એલ. સી. અધિનિયમ હેઠળ ફોર્મ અથવા નિવેદન દાખલ ન કરવું એ યુ. એલ. સી. અધિનિયમની કલમ ૩૮માં સમાવિષ્ટ દંડાત્મક જોગવાઈઓને આકર્ષિત કરે છે. જેમ કે ઉપરોક્ત અરજદારો દ્વારા સંબંધિત સમયે કોઈ સમજૂતી આપવામાં આવી ન હતી કે તેઓ યુએલસી એક્ટ દ્વારા દાખલ

કરવામાં આવેલી કાર્યવાહી વિશે તેમની અને તેમના ભાઈ નરેન્દ્રભાઈની ઉપરોક્ત જોગવાઈઓ વિશે કેવી રીતે જાણતા ન હતા, જેમાં જમીનને તેમની મિલકત તરીકે દર્શાવવામાં આવી હતી.

૧૮. તેમ છતાં, ઉપરોક્ત અરજદારો દ્વારા રજૂ કરાયેલ લેટર્સ પેટન્ટ અપીલમાં ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા પસાર કરાયેલા આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને ઉપરોક્ત હકીકત તેનું મહત્વ ગુમાવે છે, જેમાં અધિક કલેક્ટર (સંકલન), રાજકોટને આ જમીનને અરજદારોની જમીન ગણતા કેસનો નવેસરથી નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. આ સત્તામંડળે શરૂઆતમાં અરજદારોના દાવાને સ્વીકાર્યો ન હતો અને સક્ષમ સત્તામંડળ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા અગાઉના આદેશની પુષ્ટિ કરી હતી. એડિશનલ કલેક્ટર (કોઓર્ડિનેશન) ના આ નિર્ણયથી વ્યથિત થઈને અરજદારોએ વિવિધ વિકલ્પોને પસંદ કર્યા હતા. સિવિલ અરજી જેમાં ડિવિઝન બેન્ચે ફરીથી અરજદારોને ઉપરોક્ત વિવિધ અરજીઓ પાછી ખેંચવાની મંજૂરી આપી હતી. વિદ્વાન એ. જી. પી. પર નાગરિક અરજી જેમાં પ્રતિવાદીએ સત્તાવાળાઓને નિવેદન આપ્યું હોય તે આદેશને નવેસરથી પસાર કરશે. ત્યારબાદ, ઉપરોક્ત પ્રતિવાદી સત્તામંડળ એટલે કે વધારાના કલેક્ટર (સંકલન) એ ઉપરોક્ત જમીનોને અરજદારોની જમીનો ગણાવીને અને ત્રણ ભાઈઓને ત્રણ એકમો આપીને આદેશ આપ્યો હતો કે જે જમીન ૩૨.૫૨ ચોરસ મીટર જેટલી છે. એમ. ટી. આર. માત્ર વધારાની ખાલી જમીન હતી.

૧૯. ફરીથી આ તબક્કે, એ નોંધવું જરૂરી છે કે પ્રથમ અરજીના અરજદારોના કેસ અનુસાર, પ્રશ્નમાં જમીનનો કબજો ૧૯૮૭-૧૯૮૮ માં રાજ્ય સત્તાવાળાઓ દ્વારા પહેલેથી જ લેવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારથી, તે પ્રતિવાદી સત્તાવાળાઓ પાસે હતો, જો કે, ૨૦૦૫ માં વધારાના કલેક્ટર (સંકલન) દ્વારા આદેશ પસાર થયા પછી, કબજો અરજદારોને પરત સોંપવામાં આવ્યો ન હતો. આ અદાલત એ સમજવામાં નિષ્ફળ જાય છે કે યુ. એલ. સી. અધિનિયમ હેઠળની કાર્યવાહી કેવી રીતે સ્વીકારવામાં આવે છે કે તેની સરકાર જે જમીનોમાં નિહિત હતી તે પહેલેથી જ લેવામાં આવી હોત,

એટલે કે તે બચી ગઈ હોત, જ્યારે તે રદ કરવાના કાયદાના અમલીકરણ પહેલા રાજ્ય દ્વારા પહેલેથી જ કબજો કરવામાં આવ્યો હતો. યુ. એલ. સી. રીપીલ રીપીલ ઓફ એક્ટ ખાસ કરીને પ્રિન્સિપલ એક્ટની કલમ ૩ જણાવે છે કે રીપીલ એક્ટની કલમ ૧૦ની પેટા કલમ ૩ હેઠળ કોઈ પણ ખાલી જમીનને સોંપવાની અસર નહીં થાય, જેનો કબજો રાજ્ય સરકાર અથવા રાજ્ય સરકાર દ્વારા અથવા સક્ષમ સત્તાધિકારી દ્વારા યોગ્ય રીતે અધિકૃત કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા લેવામાં આવ્યો હોય.ઉપરોક્ત કાર્યવાહીની કલમ ૪-કોઈ પણ અદાલત, ટ્રિબ્યુનલ અથવા અન્ય સત્તામંડળ સમક્ષ અધિનિયમની શરૂઆત પહેલાં તરત જ બાકી રહેલા તમામ બનાવેલા અથવા મુખ્ય અધિનિયમને તે આદેશ હેઠળ રાજ્યોને બનાવેલા કાયદાને લગતી કલમ ૪ નાબૂદ કરશે.તાત્કાલિક કેસમાં, યોગ્ય પ્રક્રિયાને અનુસરીને જમીનોનો કબજો પહેલેથી જ કબજે કરવામાં આવ્યો હોવાથી, રદબાતલ કાયદો શરૂ થયો તે પહેલાં, જમીન કાયદેસર રીતે રાજ્ય સરકારમાં નિહિત હતી અને મુખ્ય અદાલત અથવા અધિનિયમ અન્ય સત્તાધિકારી સમક્ષ તાત્કાલિક કરવામાં આવતા કોઈપણ આદેશને લગતી અથવા કથિત બાકી કાર્યવાહી પણ રદ કરવામાં આવી હતી.જો કે એ વાત સાચી છે કે યુ. એલ. સી. અધિનિયમ રદ થયા પછી પણ, વધારાના કલેક્ટર (સંકલન) એ અરજદારો, આ અદાલતની ખંડપીઠે પસાર કરેલા ફાઇલ કરેલા આદેશના ફોર્મ અનુસાર નિર્ણય લેવો પડ્યો હતો, અને જો યુ. એલ. સી. અધિનિયમ હજુ પણ અમલમાં હોત તો સામાન્ય રીતે કબજો અરજદારોને પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવ્યો હોત, મધ્યસ્થી સંજોગો અને ઘટનાઓને ધ્યાનમાં રાખીને અને વિષય જમીનો પર તૃતીય પક્ષના અધિકારો બનાવવામાં આવ્યા હોવાથી તેમને વિષય જમીનનો કબજો સોંપવા માટે વર્તમાન અરજીમાં અરજદારોની વિનંતી મંજૂર કરવી મુશ્કેલ છે.વધુમાં, શ્રી મહેતાની રજૂઆતમાં કેટલાક તથ્ય પણ છે કે જે વ્યક્તિઓ લાંબા સમયથી જમીન પર ગેરકાયદેસર કબજો ધરાવે છે, તેમને પણ કાયદાની યોગ્ય પ્રક્રિયાનું પાલન કર્યા વિના હાંકી કાઢવામાં નહીં આવે.તે પણ સાચું છે કે રાજ્ય સત્તામંડળોએ પ્રથમ અરજીમાં કોર્ટ દ્વારા પસાર કરાયેલા વચગાળાના આદેશોને ધ્યાનમાં રાખીને બીજી અરજીના અરજદારો સામે કાર્યવાહી કરી છે, જો કે, તે કહેવાની જરૂર નથી કે વચગાળાના આદેશમાં કોર્ટ દ્વારા કરવામાં આવેલ કોઈપણ

નિરીક્ષણ માત્ર પ્રથમ દષ્ટિએ અવલોકન હશે, અને તે હકીકતલક્ષી અને કાનૂની પાસાઓને ધ્યાનમાં લીધા પછી કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ અંતિમ નિર્ણય છે, જે પક્ષકારોના અધિકારોનું સંચાલન કરશે.

૨૦. અહીં ઉપર જણાવ્યા મુજબ, બીજી અરજીના અરજદારોએ પણ દાવાઓ દાખલ કર્યા છે, જે સંબંધિત અદાલતો સમક્ષ પેઝિંગ છે.યુ. એલ. સી. ની કાર્યવાહી બાકી છે ત્યાં સુધી પ્રથમ અરજીના અરજદારો દ્વારા તેમને સામેલ કરવામાં આવ્યા હોવાના આક્ષેપોના સંદર્ભમાં, કોર્ટ કોઈ અભિપ્રાય વ્યક્ત કરતી નથી કારણ કે બાકી મુકદ્દમામાં દીવાની અદાલતો દ્વારા તેની તપાસ કરી શકાય છે.એમ કહેવું પૂરતું છે કે બંને અરજીઓમાં સામેલ તથ્યોના સંખ્યાબંધ વિવાદિત પ્રશ્નો છે, જે ભારતના બંધારણની કલમ ૨૨૬ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીઓમાં આ અદાલત દ્વારા દાખલ કરી શકાયા નથી.શ્રી ઓઝા દ્વારા રેજુડિકેટના સિદ્ધાંતો અને અનધિકૃત બાંધકામોને દૂર કરવા માટે ટાંકવામાં આવેલા ચુકાદાઓ આ કેસના વિશિષ્ટ તથ્યોને ભાગ્યે જ લાગુ પડે છે અને તેથી તે વધુ વિચારણાને પાત્ર નથી.

૨૧. આ બાબતને ધ્યાનમાં રાખીને, બંને અરજીઓ ફગાવી દેવાને પાત્ર છે.અરજીઓ.નિયમ બરતરફ કરવામાં આવે તો તે વચગાળાનો હોય છે અને રાહત આપવામાં આવે છે, જો બંને અરજીઓ હોય તો અગાઉ તે મુજબ બંને મંજૂર કરવામાં આવે તો તે ખાલી રહેશે.

સહી/-(ન્યાયમૂર્તી - બેલા એમ. ત્રિવેદી)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the

restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.